Ao. 1839. No. 87.

DINGSDAG, DEN 29ten OCTOBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 October* 1839.

(38420) Alzoo JOHN GARDNER, in qualiteit als Gemagtigde van JAMES BALFOUR, Eigenaar van den Houtgrond *Berlijn*, gelegen aan de *Para Kreek*, alhier bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk beziit te mogen verkrijgen, van de Strooklands gelegen achter de Landen van *Berlijn* en stuijtende aan de concessieland, gelegen aan de rivier *Saramacca*, in den jare 1812 ten behoeve gemelden Houtgrond *Berlijn* verleend.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren, beter regt te hebben dan genoemden JAMES BALFOUR de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
C. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 28 October* 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. JACOBUS GORDE, als behoorende den Boedel wijlen SARA ELISABETH VIEIRA, voor de Slavin *Santje*; aankomende gemelden Boedel.

2o. J. F. THIELER, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Anna* en hare Kinderen *Antoinetta*, *Toontje* en *Charlotte*; welcker het eigendom van den Boedel wijlen M. M. MAROSE.

3o. BELLONA van MARIA van ONORIBO, voor den Slaaf *Primo*; haar in eigendom toebehoorende. — en

4o. J. E. van AMSTEL, voor de Slaven *Johanna Maria Francina Petronella*, *Janije* en *Jacquelina L'Esperance*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
C. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 28 October* 1839.

(38419) Alzoo ADAM CAMERON, Eigenaar van de Plantasdje *Sperksgift*, gelegen binnen deze Kolonie, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavin *Bergère*, van gemelde Plantasdje, af- en op zijnen privé naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
C. S. DE VEER.

Mengelingen.

DE BESTRAFTE BALDADIGHEID.

Op eene hoogeschool in Duitschland pleegt men [illegible] de zoon van een [illegible] trek geborene studenten minder te achten dan die, welken uit verre landen kwamen. Er waren hiertoe verlei redenen, slechts geene goede. De vreemdelingen verteerden meer, maakten meer gewald en schulden, duelleerden meer en werden meer verliefd, liepen eindelijk zelfs weg, zonder de *philisters* (paardenverhuurders) te betalen. De inboorlingen daarentegen moesten, uit hoofde van hunne paaldheid hunner financieele omstandigheden, of toekomstige verzorging, zich stil houden, vlijtig in den grond leeren en *philisters* betalen. Even gelijk derhalven het oog zich verlustigd aan een veulen in vrijheid, dat frisch achteruitslaat, dan aan een ander, dat reeds vroeg den breidel heeft moeten voelen, zoo verlustigden zich ook de harten der professoren en schoonen op gemelde universiteit veel sterker aan de ruwe vreemdelingen, dat aan de zoogenoemde *Kummelturken*. (Kümmel is eene soort van sterken drank.)

Een zoodanige was — de zoon van eenen braven beambten, met name W* — die op eenen zekeren dag, op eenen afgelegenen wandel weg, onder eenen boom zittende zich oefende in het zingen. Hij had liefhebberij voor deze schoone kunst; hij hield veelvuldig over en nog minder geld om daartoe bestede lessen te betalen, maar bezat ieder uur van uitspanning en alles bespiakkende aanleg daarvoor. Juist nu zong hij met eene half luide stem, eene aria uit een zangspel van Mozart. Zie! daar slenterden langs den weg — half beschonken van een dorp af — twee jonge heeren uit vreemde landen, hen aangenomen een en gelijkelijk begiftigd. Zij hadden dikke doorluchtstokken in de hand en waanden zich in een Nationaltooneel. Nauwelijks opmerkzaam de een den zanger, en verstaan dat uit de keel van een Kummelturk kwam, of hij brulde, zijnen reisgezel lagchende toe: *Broêrtjen nu zal ik eens een grap hebben.*" — Beiden naderden den jongen W*, die bescheiden sweeg, zoodra hij hun van verre zag. — »Waarom zwijgt gij plotseling?" riep de baron S*, »de betovering uwer stem heeft ons herwaards gelokt, wij verzoeken u voort te gaan." — W* verklaart, dat hij slechts een aanvanger zij en geenen moed heeft om voor vreemden te zingen. Gene herhaalt zijne spottende bede, deze zijne ernstige weigering. Toen heft de jonge baron den doornenstok op en bezweert hem, dat, zoo hij niet oogenblikkelijk zinge, men de maat op zijne rug zoude slaan. Wat zoude hij doen? Hij voldeed den baldadigen zoo goed als hij kon. Dan, met *eene* aria kwam hij niet vrij: zoo dikwerf hij eindigde, zwaaide mijnheer van S*, den doornenstok, kommandeerde eene andere, of *da capo*, en hield dit ondeugend spel zoo lang vol, tot de arme jongen ademloos voor hem stond. Nu maakte hij hem, met een schaterend lagchen, eene menigte van complimenten over zijne schoone stem, dankte hem voor zijne beleefdheid, ging heenen en vervulde dezen geestigen trek langs alle wegen. Zeer voldaan over zich zelven, zwaaide hij [illegible] een buitenhuis in, dat hij in de voorstad had gehuurd, en viel in het bed om den roes uit te slapen.

De zon was nog naauwelijks op, nog rekte de baron zich op zijn zachte legerstede uit, toen een gedruisch in zijn kamer hem wakker maakte. Hij sloeg de oogen op en was niet weinig verbaasd toen hij den jongen W* met een degen onder den arm en flonkerende oogen voor zich zag staan. » Mijnheer!" dus liet W* zich hooren, »gij hebt gister op eene lage wijze den spot met mij gedreven, omdat gij de sterkere waart; ik eisch voldoening op staanden voet," Naar uw goedvinden, hernam de baron, die het niet aan moed ontbrak.

Hij sprong een bedde uit en wilde zich snel aankleeden. » Daarvaar kan ik niet wachten," zeide W*.

» Nu, dan ook in mijn hemd," hernam gene, en wilde zijnen degen uit eenen hoek halen; maar W* trad hem in den weg, terwijl hij een pistool uit den zak kroog: ik heb gister u ten gevalle moeten zingen, » ik houde u voor eenen goeden danser en verzoeke u thans mij ten gevalle eens te *dansen*."

S* beefde van ergernis en weigerde volstrekt hem te gehoorzamen. Toen riep W* met eene vaste stem hem toe: » Mijnheer! gij dwingt, of ik jag u een kogel door den kop. Alle mijne maatregelen zijn genomen."

Zijne stem, zijne oog en gansche houding bewezen dat hij niet schertste. Wat bleef den heer baron overig? — Stamelend vroeg hij: » Wat moet ik dansen?" — » *Eene menuette à la reine*," was de zinsch van W*.

Zijne partij danste in het bloote hemd zeer aardig. — Bravo! riep W*, nu verzoek ik nog eene *cosaxine*. — Dadelijk sprong de danser. — » Nu nog slechts een *Walzer*." Ook deze werd gewalst.

» Nu, is het wel," verklaarde W* terwijl het pistool wegwierp en den degen trok; » nu zijn wij buitenkander gelijk. Weer nu zoo goed uw degen te krijgen.

»Neen!" zeide de jonge beroemde baron, in wien een beter gevoel nederroerde, »neen, gij zijt een brave Jongen, ik verzoeke uwe vriendschap."—De verzoening was rasch gemaakt en werd des avonds onder een bowl punch bevestigd.

LE NOTRE.

De brave tuinier, van wien eens geheel Europa de regels van den smaak in den tuinbouw ontving, word als kunstenaar weinig meer geacht, sedert dat de Engelsche parks op Europeschen bodem en dikwerf op eene eenige morgenlands zijn overgebragt. Ik wil met niemand er over twisten welke smaak den voorkeur verdient. Het is waar, men kan de Engelschen, der natuur trouw gevolgde aanlagen, met den liefelijken wildzang van eenen vogel vergelijken, daar integendeel die van Le Notre met het *geleerde* liedjen dienzelfden vogels overeenkomst zullen hebben; maar het is toch ook streelend, wanneer men eenen vogel in zijne kamer heeft, die eene lieflijke aria fluit.

Misschien vonden de kronkellanen der Engelschen daarom alleen zulken snellen ingang, dewijl de geheele eeuw kronkelend begon te gaan, en omdat men in de zedenkunde, even als in de staatkunde, niet gaarne drie treden verre zag: Dit ter zijde: want ik wil hier niet met Le Notre den *tuinier*, maar met Le Notre den *mensch* te doen hebben, omdat hij een *voortreffelijk* mensch was, trouwhartig, billijk, dankbaar. Hij brandde van het zuiverst ijvervuur voor Lodewyk den XIV; want deze waarlijk groote monarch was niet alleen zijn weldoener, maar eerde hem ook, en teyens zich zelven, door hartelijk vertrouwen. Dit vergold Le Notre hem door eene liefde, welker bewijzen dikwerf koddig waren.

Hij was eens te Rome. Paus Innocentius XI, wilde hem leeren kennen en verleende hem een zeer lang gehoor. Op het einde deszelven riep Le Notre uit: »Ik heb de twee grootste mannen van mijne eeuw gezien! uw heiligheid en den Koning mijnen meester!"

»Wel! wel!" hervatte de Paus, »dat verschil is zeer groot. De koning is een zegevierend Vorst; ik ben slechts een arm Priester, een knecht der knechten Gods." — Le Notre, door dat antwoord verrukt, vergat voor wien hij stond; klopte den Paus op den schouder, en zeide:

»Heilige vader! gij bevindt u, Gode zij dank! nog wel, en zult alle de kardinalen gezamentlijk begraven."

Toen de Paus deze gemeenzaamheid goedig opnam en voortging met den Koning te prijzen, konde de eerlijke tuinier zich niet langer bedwingen; hij vloog den Paus om den hals en omhelsde hem hartelijk. Het was overhoops zijne gewoonte alle de genen te omhelzen, die goed van zijnen Koning meldden; ja, hij omhelsde nog zelden den Koning zelve.

Op zekeren dag ontmoette hij dezen in de tuinen van Marly. Lodewijk deed zich juist in een kleinen wagen door lijfknawanten trekken, en begeerde dat Le Notre in zoo eenen gelijken wagen zoude gaan zitten. Met tranen in de oogen gehoorzaamde de grijsaard, en toen hij zich zoo paast zijnen Monarch aanwaarde en tevens Mansard, (den beroemden bouwmeester) zag, dien hij zelf het eerst aan het hof had gebragt, riep hij met geestdrift uit:

»Waarlijk, Sire! mijn derlijke vader zoude groote oogen zetten indien hij mij in dezen wagen aan de zijde van den grootsten Monarch zag. Men moet bekennen dat uwe Majesteit derzelver *bouwmeester* en *tuinier* zeer wel behandelt."

In den jare 1675 wilde Lodewijk hem tot den adelstand verheffen en een wapen geven, maar hij verzocht dat dit niet mogte geschieden, zeggende, dat hij reeds een wapenschild, namelijk drie slakken, en, in plaats van den helm, eenen grooten bloemkool. »Sire!" voegde hij er bij, zoude ik immer mijnen stand kunnen vergeten? hij is mij oneindig dierbaar! want aan hem heb ik de genade van mijnen Koning te danken. — Goede Le Notre! dat gij nog leefde en zage hoe vele menschen thans hunnen stand vergeten!

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip *Anthonij*, Kapt. E. H. Muller, van Rotterdam, hebbende 62 dagen reis; Passagier: de Heer F. G. W. Muller.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, de Nd. Am. Brik *Garnett*, Kapt. H. Hodge, naar Boston; lading: 257 vaten Malassie.

Publieke Veilingen.

Ter Hastelarije van het Geregtshof.

Vrijdag, 25 October 1839.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Zwartenhavenbrug*- jes hoek van de *Hoogestraten*, La. E. No. 246 Nieuwe Wijk en La. D. No. 453 Oude Wijks, aankomende G. C. F. LEUE. — *f* 1425. — ABRAHAM BENJAMIN DE VRIES.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Eerste Burgenwijk*, No. 130 en Oude Wijk La. A. No. 1170 | 1171; aankomende den Boedel J. D. VALENTIJN. — *f* 1675. — De Minderjarige A. BRUNINGS.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

Vrijdag, 25 October 1839.

Het Erf met het daarop staande GEBOUW La. C. No. 124 Nieuwe Wijk, gelegen aan de *Zwartenhavenbrugstraat*, tusschen de *Ketzer*- en *Steenbakkerijstraten*; aankomende voor de eene *helfte* JOHANNA M. C. HENCKR en voor de *wederhelfte* JOHANNA MARIA A. HOFFBERK. — *f* 560.— PIETER VAN LEEUWEN.

Advertentiën.

(33063) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 1sten November 1839, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven: *Wensina* of *Jozina*, *Maria* en *Saradjie* of *Acorija*; aankomende TINA van BETJE van HALTHIDE.

De Slaven: *Hoop*, *Geluk*, *Hendrik* of *Kwamie*, *Trobie*, *Sara*, *Theresia*, *Johannis*, *Winst*, *Elisabeth* of *Amba* en *Henriette* of *Jetta*: aankomende FANNY van P. J. WANNER.

Paramaribo, den 28 October 1839.

R. GOLDENSTEDE,
Exploiteur.

(33062) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 1sten November e. k. des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Een HUIS en ERF, gelegen aan de *Weidestraat*, La. D. No. 51 Nieuwe Wijk, aankomende J. N. DE VRIES GERHARDT.

Paramaribo, den 28 October 1839.

R. GOLDENSTEDE,
Exploiteur.

(37887) De Ongelastende CURATORS zullen op Vrijdag den 1sten November e. k. des namiddags ten vier uren, ten huize van den Veilmeester A. J. SALOMONS, aan de Steenbakkerijstraat, publiek verkoopen ten huize van den Heer PIETER VOS, den

Desulfs NALATENSCHAP, bestaande in: LIJFKLEEDEREN, MEUBELAIRE GOEDEREN, eenige veername BOEKWERKEN en eene partij GEDRUKTE PLATEN.— Alsmede eenige HOORNBRESTEN; aankomende den Boedel van Mevrouw JOHANNA JACOBA MARIA WIJNBERGEN, eerder Wed. PIETER THIEL, laatst Echtgenoot van J. N. DE VRIES GERHARDT.

Voorts: eenige overgeblevene *GOEDEREN*, van den Boedel HR. VALANT.

Paramaribo, den 28 October 1839.

M. M. ARLAUD,
2de Commies.

(38425) **VERSCHE AJUIN**, te bekomen bij

J. P. L. WEIMANN.

(35280) Allen die iets te vorderen hebben, of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer G. C. F. SCHOUTEN, worden verzocht daarvan opgave en betaling te doen bij den ondergeteekende, als *Testamentaire Executeur* van wijlen denselven.

Zullende de *NALATENSCHAP* van den overledene, bestaande in MEUBELAIRE GOEDEREN en *drie* stuks fraaije SCHILDERIJEN van *papier geboetseerde Visschen en Kapellen*, op aanstaande Vrijdag den 1sten November e. k., des morgens 9 ure, ten huize van den Veilmeester M. A. KEIJSER, publiek worden verkocht.

Paramaribo, den 28 October 1839.

H. SCHOUTEN.

(38427) De Veilmeester ALEXANDER SALOMONS, zal op Woensdag den 30sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Heer A. J. POSNANKI, aan de *Waterkant*, in het openbaar verkoopen:

STUKGOEDEREN, gemaakte *KLEEDEREN*, extra fraaije staande *TAFELLAMPEN*; *GLASWERK* en verder al hetgene ten voorschijn zal worden gebragt.

Zullende deze GOEDEREN, *HEDEN* en *MORGEN*, ten huize voormeld, te bezigtigen zijn, zijnde dezelve inmiddels voor *contant*, tegen *inkoops prijs* te koop.

Paramaribo, den 28 October 1839.

H. J. POSNANKI qq.

(38421) De Minderj. P. VOS Jr. vertrekt

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Galjoenschip *Concordia*, Kapt. P. H. Wits. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 26 October.

Het geklopeerd Retourschip *Jacoba*, Kapt. A. Kr de Groot. — Adres bij J. E. Genee. — Sluit 15 November.

Het nieuw geklopeerd Retourschip *Noord-Holland*, Kapt. [illegible]. Adres bij Gebroeders Reijnhardt.

Het geklopeerd Retourschip *Zeeuwsche*, Kapt. J. Haagsma. Adres bij Van Vliet en de Hart.

Het Barkschip *Minerva*, Kapt. G. Wiersma. Adres bij J. D. van Bemmel. — Is gedeeltelijk eene Polis. — Sluit 20 November.

Het geklopeerd Retourschip *Maria*, Kapt. A. de Rooij. Adres bij E. de Leijsner. — Sluit 30 October.

Naar Rotterdam:

Het Schoonerschip *Amphitrite*, Kapt. A. Krull. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 5 November.

Ter Drukkerij van Fuchs & Campe.